

HAYALETİN HİKÂYELER CADILARI

JOSEPH DELANEY

WARDSTONE
GÜNLÜKLERİ 14

HAYALETİN
HİKÂYELER
CADILARI

Joseph Delaney

HAYALETİN CADILARI

© 2013, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A. Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR
Metin hakları © 2009, Joseph Delaney

İlk baskı 2009 yılında, İngiltere’de *The Spook’s Witches* adı ile Random House Children’s Books’un bir markası olan The Bodley Head tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAR: Joseph Delaney
TÜRKÇELEŞTİREN: Kerem Işık
KAPAK RESMİ: David Wyatt
EDİTÖR: Burhanettin Düzçay

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Haziran 2015 (2000 adet)
İkinci Baskı: Kasım 2016 (2000 adet)

ISBN: 978-605-9153-34-8
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 26886

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

HAYALETİN HİKÂYELER CADILARI

Joseph Delaney

 tudem

Joseph Delaney eşiyle birlikte Lancashire'da yaşamaktadır. Üç çocuğu ve yedi torunu vardır.

Wardstone Günlükleri on dördüncü kitapla, Hayalet serisinde karşımıza çıkan cadıların özel hikâyeleriyle devam ediyor.

Marie için

Hayalet Sembolleri Nasıl Okunur?

Öcüler

Beta Öcüler için kullanılır

B P ← deşici
X ← sınıf

Gregory ← isim

~~B~~

Doğal yollarla
bağlanmış öcü

~~B~~

Doğal olmayan
yollarla
bağlanmış öcü

I - tehlikeli

X - fark edilmesi güç

Hortlaklar / Cinler

y

X
Gregory

I - tehlikeli

X - fark edilmesi güç

Cadılar

O

M
Gregory

M - kötücül

B - iyi huylu

U - habersiz

Karakter Profilleri

Tom

Thomas Ward yedinci oğlun yedinci oğlu. Bunun için doğuştan gelen bazı becerileri var. Onu, Hayalet'in çırağı olmak için mükemmel bir aday yapan beceriler... Ölülere görebiliyor ve duyabiliyor, aynı zamanda Karanlık'ın doğal düşmanlarından. Fakat bu Tom'un korkmasına engel değil ve kendisinden önce gelen yirmi dokuz çırağın başaramadığını başarabilmek için tüm cesaretini toplaması gerekecek.

Hayalet

Hayalet kolayca tanınabilecek biri. Uzun boylu ve sert görünüşlü. Kukuletalı, uzun, siyah bir cübbe giyiyor ve asasıyla gümüş zinciri daima yanında. Tıpkı çırağı Tom gibi o da solak ve yedinci oğlun yedinci oğlu. Altmış yılı aşkın süredir eyaleti, gecenin karanlığında ortaya çıkan yaratıklardan koruyor.

Alice

Tom, Alice'in iyi mi, kötü mü olduğuna bir türlü karar veremiyor. Alice köydeki çocukları korkutuyor, en illet cadı klanlarından ikisiyle (Malkinler ve Deaneler) kan bağı var ve kara büyü kullanıyor. Ancak cadılık eğitimini kendi isteği dışında almış ve bazı çok zor durumlardan kurtulması için Tom'a yardım etti. Sadık bir dost gibi görünüyor, ama güvenilebilir mi?

Anne

Tom'un annesi, oğlunun bir Hayalet ırağı olacağını en başından beri biliyordu. Tom için 'eyalete verdiğim hediye' diyor. Sevgi dolu bir anne; bitkiler, ilaçlar ve ebelik konusunda uzman. Anne hep biraz farklıydı. Yunanistan'a dayanan kökenleriye tam bir muamma. Aslına bakarsanız anneyle ilgili gizemli çok şey var...

ÜLKENİN
EN YÜKSEK NOKTASI
ESRARENGİZLİĞİ İLE BİLİNİR.
DERLER Kİ, ORADA BİR ADAM,
KORKUNÇ BİR FIRTINA SIRASINDA
DÜNYAYI TEHDİT EDEN BİR ŞEYTANI
BAĞLARKEN ÖLMÜŞ. BUNDAN SONRA
TEKRAR BUZLARIN HÜKMÜ BAŞLAMIS VE
BUZLAR ÇEKİLDİĞİNDE TEPELERİN ŞEKLİ,
KASABALARIN İSİMLERİ BİLE DEĞİŞMİŞ.
ŞİMDİ BU TERK EDİLMİŞ DİYARIN EN YÜKSEK
NOKTASINDA UZUN ZAMAN ÖNCE OLMUŞ
OLANIN HİÇBİR İZİ KALMAMIŞ OLSA DA
ADI HİÇ UNUTULMADI.

WARDSTONE

İÇİNDEKİLER

Meg Skelton	11
Pis Dora	41
Grimalkin'in Hikâyesi	65
Alice ve Beyin Oburu	91
Öcü Cadısı	133

MEG SKELTON

Bu, anlatılması gereken bir hikâye; günün birinde yerimi alacak olanlara bir uyarı. Benim adım John Gregory ve yerel hayaletim; ilerleyen sayfalarda Meg Skelton adlı cadıyla karşılaşmalarımın tam ve eksiksiz bir dökümünü okuyacaksınız.

BÖLÜM 1

İNSANATLA MÜCADELE

Ustam Henry Horrocks beş yıl boyunca bana hayaletlik eğitimi vererek hortlak, öcü, cadı ve Karanlık'a ait bilim yaratıkla nasıl baş edebileceğimi öğretti. Çıraklığımı tamamlayıp hayalet olarak çalışmaya hak kazanmıştım ve Eyaleti daha güvenli bir yer haline getirmek için yanında çalışıyor, ustamın Chipenden'deki evinde yaşıyordum.

Güz mevsiminin sonlarına doğru Eyaletin kuzeybatısındaki Arnside'dan gelen ivedi mesaj, bölgeye çok uzun süredir musallat olan tehlikeli yaratık insanatın hakkından gelmemiz için yaşlı ustamla beni neredeyse yalvarırcasına çağırıyordu. Bu yaratığın acımasız ellerinde çoğu aile acı çekmiş, çok sayıda ölüm ve yaralanma olmuştu.

Henry Horrocks'un sağlık durumu son zamanlarda kötüye gitmekteydi ve mesaj gelmeden üç gün önce yatağa düşmüştü.

“Senin gitmen gerekecek evlat,” dedi bana hırıltıyla so-luyarak. “Ama dikkatli ol; insanatlar çok güçlü olabilir. Sana öğrettiğim gibi asanı kullanarak yanına yaklaşmasına engel ol ve alınma vurmaya çalış. Eğer durum çok tehlikeli

görünüyorsa uzaktan takibe al. Ben kendimi iyi hisseder hissetmez peşinden kuzeye gelirim. Umarım yarın...”

Bunun üzerine asamla çantamı alarak Arnside’a doğru yola koyuldum. Söz konusu bir cadı olsaydı ustamın gümüş zincirini de yanıma alırdım fakat bunun üvez ağacından yapılmış asa, tuz ve demir gibi mesleğimizde kullanılan araç gereçlere karşı değişen düzeyde bağışıklığa sahip insanatlar üzerindeki etkisi konusunda şüphelerim vardı. Hayır, bu tür bir yaratıkla başa çıkmanın en iyi yolu bıçaktı.

Beni bekleyen tehlike ve onu nerede bulabileceğime dair olabildiğince fazla bilgi edinmek için Arnside köyüyle civar çiftliklere uğradım. Duyduklarımın, kendime olan güvenime pek bir faydası olmadı. Yaratık son derece güçlüydü. Bir hafta önce bir çiftçiye saldırmış, olan biteni dehşete kapılmış bir halde ahırda saklandığı yerden izleyen sütçü kızın gözleri önünde zavallı adamın başını koparmıştı. İnsanat sütçü kızın bahtsız işverenini öldürdükten sonra kanını içmiş, ardından dişleriyle derisini yüzmüştü. Yakındaki bir kuleyi yuva belleyerek gece yarısından hemen sonra ava çıkmayı alışkanlık haline getirmişti. Kilo metrelerce uzakta yaşayan insanlar bile korku içindeydi; hiçbir ev güvende değildi.

Ormana alacakaranlıkta vardım. Toprak çürüyüp dökülen kahverengi yapraklarla kaphydı. Kule en uzun ağaçtan iki misli daha uzundu ve kara bir parmak gibi, gri Eyalet göğüne yükseliyordu. Kulenin tek penceresinden çaresizlik

içinde el sallayarak yardım isteyen bir kız görüldüğü söyleniyordu. Anlatılanlara bakılırsa yaratık kızı kendisi için kaçırmıştı ve kulenin nemli odalarında onu oyuncağı gibi tutuyordu.

Önce bir ateş yakıp alevleri izleyerek cesaretimi toplamaya çalıştım. Henry Horrocks'un gelmesini beklemek daha iyi olurdu; birlikte yaratığa karşı daha fazla şansımız olurdu. Fakat sözlerine rağmen bana katılacağına emin değildim. Durumu iyileşeceğine daha da kötüye gidiyordu. Üstelik yaratık muhtemelen bu gece yine öldürecekti. Bir hayalet olarak görevim, Eyalet halkına karşı sorumluluğum böyle bir şey yapmadan önce onu durdurmaktı.

Çantamdan bileği taşıma çıkarıp bıçağımı parmaklarımı kanatmadan ucuna dokunamayacağım hale gelinceye kadar keskinleştirdim. En sonunda, gece yarısından hemen önce kuleye gidip asamla ahşap kapıyı çaldım.

Yaratık elinde devasa bir sopa olduğu halde dışarı çıkıp öfkeyle kükredi. Üzeri hayvan derileriyle kaplı, leş gibi kan kokan berbat bir yaratıktı. Boyu neredeyse iki metrenin üstündeydi ve fıçı kadar göğsüyle çok zorlu bir rakipti. Ben bir hayalet olarak Karanlık'a ait yaratıklarla başa çıkabilecek şekilde eğitildim ve o dönemde en güçlü halimdeydim fakat yine de bu yaratık korkunç bir öfkeyle üzerime saldırdırınca cesaretimin kırıldığını hissettim.

Önce yavaş yavaş geriledim, ama bir yandan da asamın ucundaki bıçağı çıkarıp karşı saldırı için fırsat kollamaya başladım. Yaratığı uzakta tutabilmek için asamı hızlı hızlı

savururken aniden sola döndüm ve onu kuleden uzaklaştırarak ağaçların arasına çektim. O dev sopası iki kez ağaç kütüklerine çarpıp başımı kıl payı sıyırdı. Her iki darbe de kafatasımı yumurta kabuğu gibi paramparça edebilirdi.

Fakat artık saldırı sırası bendeydi. Başımın yan kısmına bir köy demircisini bile dümdüz edebilecek şiddette vurduysam da sendelemedi bile. Sonra bıçağımı sağ omzuna saplayabilmeyi başardım ve çok geçmeden çıplak kolundan akan kanlar otların üzerine damlamaya başladı. Bu darbe onu durdurdu ve bitkin bir halde birbirimize baktık.

Yaratık öfkeyle böğürüp saldırıya hazırlanırken asamı sol elimden sağ elime geçirip var gücümle dosdoğru alnına sapladım. Bıçak derine saplandı ve insanat korkunç bir homurtuyla kaskatı kesilip ayaklarımın dibine yığılıp kaldı.

Soluklanmak için durunca yaratığa baktım. Onun canını almış olmaktan pişmanlık duymuyordum, ne de olsa durdurulmadığı takdirde başkalarını öldürmeye devam edecekti.

İşte tam o esnada kuleden bana seslenerek taş basamaklardan çıkmamı isteyen o kız sesini duydum. Onu en yukarıdaki odada, bir saman yığınının üzerinde uzun, demir bir zincirle bağlı halde buldum. Süt gibi teni ve uzun, ipeksi saçlarıyla o ana dek gördüğüm en güzel kadındı. Bana adının Meg olduğunu söyleyip zincirlerinden kurtarmam için yalvardı; sesi öyle ikna ediciydi ki ayaklarım yerden kesilmiş haldeyken mantıklı düşünemedim.

Onu zincirlerinden kurtarır kurtarmaz beni öpmeye başladı. Bu öpücükler öyle tatlıydı ki neredeyse kollarında

kendimi kaybedecektim. Bu, hayatımı değiştirecek bir geceydi. Meg'le geçirdiğim ilk gece...

Uyandığımda pencereden sızan gün ışığında Meg'in, odanın bir köşesindeki sandalyenin altında duran ayakkabıların uçlarını gördüm. Sivriydiler. Kendimi berbat hissettim. Ustam beni sivri burunlu ayakkabı giyen kadınların büyük ihtimalle cadı olabileceklerine dair uyar mıştı. Daha da kötüsü, Meg giyinirken sırtını ilk kez gördüğümde kanım dondu. Lamia cadılarından biriydi ve bir yılandan farksızdı. Her ne kadar yüzü son derece güzel olsa da, sırtı yeşil ve sarı pullarla kaplıydı.

“Cadı!” diye bağırıp gümüş zincire uzandım. “Sen bir cadısın!”

“Ben kimseye zarar vermiyorum!” diye bağırdı. “*Bana* zarar vermeye çalışanlar dışında!”

“Hilekrlık kanında var!” dedim öfkeyle. “Bir cadı her daim cadıdır; üstelik sizin trnz insan bile değil...”

Skerek onu kurtardığım zinciri bu kez ben fırlattım ve Chipenden'in bahçesinde saatler boyunca yaptığım zincir fırlatma alıştırmaları meyvesini verdi. Zincir başıyla omuzlarını sarıp onu hareket edemeyecek ve konuşamayacak bir şekilde bağladı. Beni kandırđıđı için öfkelenerek onu bu vaziyette Chipenden'e kadar taşıdım.

Orada beni korkunç bir sürpriz bekliyordu.

HAYALETİN HİKÂYELER CADILARI

DİKKAT:
KARANLIK
BASTIKTAN SONRA
OKUNMAMALI!

*Hiç merak ettiniz mi, Hayalet sivri burunlu
ayakkabılar giyen kızlara neden güvenmez?
Ya da Grimalkin neden Malkinlerin 'katil cadı'sıdır?..*

Tümünü ve daha fazlasını bu karanlık ve ürpertici
koleksiyonda okuyacaksınız.

Hikâyeleri okumak için Hayalet kitaplarını tamamlamış
olmanız gerekmez. Seriden bağımsız da keyifle okunabilecek,
son derece ürkütücü hikâyelerden oluşuyor.

Yeni okurlar için Hayalet dizisine müthiş bir başlangıç,
dizinin hayranları içinse kitaplıklarında
bulunması gereken bir yapıt.

ISBN: 978-605-9153-34-8

9 786059 153348

www.tudem.com